

מלכים א

19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
22 21 20

הפרק 1

המלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו
וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יִבְקְשׁוּ לָאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעַמְדָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה לוֹ סִכְנָת וּשְׁכֵבָה בְּחִיקָךְ
וְחָם לָאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ
וַיִּבְקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲבִישָׁג הַשּׁוֹנֵמִית וַיְבִאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ
וַהֲנַעֲרָה יָפָה עַד מָאֵד וְתִהְיֶה לַמֶּלֶךְ סִכְנָת וְתִשְׁרָתָהּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ
וַאֲדֹנֶיהָ בֶּן חֲגִית מִתְנַשֵּׂא לֹאמַר אֲנִי אִמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו
וְלֹא עֲצָבוּ אֲבָיו מִיָּמָיו לֹאמַר מִדּוֹעַ כִּכָּה עֲשִׂית וְגַם הוּא טוֹב תָּאֵר מָאֵד וְאֹתוֹ יִלְדָּה אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם
וַיְהִיו דְּבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנֶיהָ
וַצְדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנֶיהָ
וַיִּזְבַּח אֲדֹנֶיהָ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֲבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֲצֵל עֵין רָגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אַחֲיוֹ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְלֹ
אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ
וְאֵת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֵת הַגְּבוּרִים וְאֵת שְׁלֹמֹה אַחֲיוֹ לֹא קָרָא
וַיֹּאמֶר נָתָן אֵל בֵּת שֶׁבַע אִם שְׁלֹמֹה לֹאמַר הֲלוֹא שְׁמַעְתָּ כִּי מֶלֶךְ אֲדֹנֶיהָ בֶּן חֲגִית וְאֲדֹנֵינוּ דָּוִד לֹא יָדָע
וְעַתָּה לֵכִי אִיעֲצֹךְ נָא עֲצָה וּמִלֹּטִי אֶת נַפְשְׁךָ וְאֶת נַפְשׁ בֶּן־שֶׁבַע שְׁלֹמֹה
לֵכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אֹתָהּ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בֶּן־
יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי וּמִדּוֹעַ מֶלֶךְ אֲדֹנֶיהָ
וְהִנֵּה עוֹדֵךְ מְדַבֵּרֶת שֵׁם עִם הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אֲבֹא אַחֲרֶיךָ וּמִלֹּאֲתִי אֶת דְּבָרֶיךָ
וְתֵבֵא בֵּת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מָאֵד וְאֲבִישָׁג הַשּׁוֹנֵמִית מִשְׁרַת אֶת הַמֶּלֶךְ
וְתִקַּד בֵּת שֶׁבַע וְתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ
וְתֹאמַר לוֹ אֲדֹנִי אֹתָהּ נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בֶּן־יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי
וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנֶיהָ מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָתָהּ
וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֶׁר הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ
לֹא קָרָא
וְאֹתָהּ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו
וְהָיָה כְּשֶׁכַּב אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו וְהִיָּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים
וְהִנֵּה עוֹדְנָה מְדַבֵּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בֹא
וַיִּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֹאמַר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא יוֹבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל אֲפִיו אֶרְצָה
וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֹתָהּ אָמַרְתָּ אֲדֹנֶיהָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי
כִּי יֵרֵד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשֶׁרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וְהָנֶם
אֲכָלִים וְשִׁתִּים לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיהָ
וְלִי אֲנִי עֲבָדְךָ וְלַצֹּדֵק הַכֹּהֵן וּלְבְנֵיהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדְךָ לֹא קָרָא

²⁷אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו

²⁸ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך

²⁹וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה

³⁰כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחת כי כן אעשה היום הזה

³¹ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם

³²ויהא המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך

³³ויהא המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון

³⁴ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה

³⁵ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחת ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה

³⁶ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך

³⁷כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד

³⁸וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון

³⁹ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה

⁴⁰ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם

⁴¹וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה

⁴²עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר

⁴³ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה

⁴⁴וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך

⁴⁵וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם

⁴⁶וגם ישב שלמה על כסא המלוכה

⁴⁷וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב

⁴⁸וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות

⁴⁹ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו

⁵⁰ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח

⁵¹ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב

⁵²ויהא שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת

⁵³וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך

הפרק 2

1 יקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמה

²אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש

³ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתי מצותיו ומשפטי ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם

⁴למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל

⁵וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו

⁶ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל

⁷ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך

⁸והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב

⁹ועתה אל תנקוהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול

¹⁰וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד

¹¹והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים

¹²ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד

¹³ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום

¹⁴ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר

¹⁵ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו

¹⁶ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר

¹⁷ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה

¹⁸ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך

¹⁹ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו

²⁰ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך

²¹ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה

²²ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה

²³וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה

²⁴ועתה חי יהוה אשר הכיני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו

²⁵וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת

²⁶ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי

²⁷ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלח

²⁸והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח

²⁹ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו

³⁰ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני

³¹ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי

³²והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד

לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה³³ ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוח

³⁴ ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר

³⁵ ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתו

³⁶ וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה

³⁷ והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך

³⁸ ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים

³⁹ ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת

⁴⁰ ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת

⁴¹ ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב

⁴² וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי

⁴³ ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך

⁴⁴ ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך

⁴⁵ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם

⁴⁶ ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה

הפרק 3

יתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב

² רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם

³ ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיה

⁴ וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא

⁵ בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך

⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה

⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא

⁸ ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב

⁹ ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה

¹⁰ ויטיב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה

¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט

¹² הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך

¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיו

¹⁴ ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיו

¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו

¹⁶ אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו

¹⁷ ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית

¹⁸ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית

¹⁹וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו

²⁰ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי

²¹ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי

²²ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך

²³ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי

²⁴ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך

²⁵ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת

²⁶ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתוהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו

²⁷ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתוהו היא אמו

²⁸וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

הפרק 4

יהי המלך שלמה מלך על כל ישראל

²ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן

³אליחורף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר

⁴ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים

⁵ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך

⁶ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס

⁷ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל

⁸ואלה שמותם בן חור בהר אפרים

⁹בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן

¹⁰בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפה

¹¹בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה

¹²בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם

¹³בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה וברייח נחשת

¹⁴אחינדב בן עדא מחנימה

¹⁵אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה

¹⁶בענא בן חושי באשר ובעלות

¹⁷יהושפט בן פרוח ביששכר

¹⁸שמעי בן אלא בבנימן

¹⁹גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ

²⁰יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמחים

²¹ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו

²²ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח
²³עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים
²⁴כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוש היה לו מכל עבריו
מסביב
²⁵וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מן ועד באר שבע כל ימי שלמה
²⁶ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים
²⁷וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא
יעדרו דבר
²⁸והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו
²⁹ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים
³⁰ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים
³¹ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב
³²וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף
³³וידבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל
הרמש ועל הדגים
³⁴ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו

הפרק 5

ישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה
חירם לדוד כל הימים
²וישלח שלמה אל חירם לאמה
³אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבה עד
תת יהוה אתם תחת כפות רגלו
⁴ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע
⁵והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתך
על כסאך הוא יבנה הבית לשמי
⁶ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר
כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים
⁷ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על
העם הרב הזה
⁸וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים
ובעצי ברושים
⁹עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה
תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי
¹⁰ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו
¹¹ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה
לחירם שנה בשנה
¹²ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם
¹³ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש
¹⁴וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על
המס
¹⁵ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר
¹⁶לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות הרדים בעם העשים

במלאכה

¹⁷ ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית

¹⁸ ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית

הפרק 6

יהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה

² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו

³ והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית

⁴ ויעש לבית חלוני שקפים אטמים

⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב

⁶ היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית

⁷ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו

⁸ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים

⁹ ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים

¹⁰ ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים

¹¹ ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמה

¹² הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך

¹³ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל

¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכלהו

¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים

¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים

¹⁷ וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני:

¹⁸ וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה

¹⁹ ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה

²⁰ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז

²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב

²² ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב

²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו

²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו

²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים

²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני:

²⁷ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף

²⁸ ויצף את הכרובים זהב

²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון

³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון

³¹ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית
³²ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב
³³וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית
³⁴ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים
³⁵וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה
³⁶ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים
³⁷בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו
³⁸ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים

הפרק 7

א את ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו
²ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלישים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים
³וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור
⁴ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים
⁵וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים
⁶ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלישים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם
⁷ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע
⁸וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה
⁹כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה
¹⁰ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות
¹¹ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז
¹²וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית
¹³וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצה
¹⁴בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו
¹⁵ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסב את העמוד השני
¹⁶ושתי כרתת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכרתת האחת וחמש אמות קומת הכרתת השנית
¹⁷שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכרתת אשר על ראש העמודים שבעה לכרתת האחת ושבעה לכרתת השנית
¹⁸ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכרתת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכרתת השנית
¹⁹וכרתת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות
²⁰וכרתת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכרתת השנית
²¹ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז

²²ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים

²³ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב

²⁴ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו

²⁵עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה

²⁶ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל

²⁷ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה

²⁸וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים

²⁹ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד:

³⁰וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתי כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות

³¹ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות

³²וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה

³³ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק

³⁴וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה

³⁵ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה

³⁶ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב

³⁷כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה

³⁸ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכנות

³⁹ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב

⁴⁰ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה

⁴¹עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים

⁴²ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים

⁴³ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות

⁴⁴ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים

⁴⁵ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט

⁴⁶בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן

⁴⁷וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת

⁴⁸ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב

⁴⁹ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב

⁵⁰והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש

הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב

⁵¹ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה

הפרק 8

א ויקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון

²ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:

³ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון

⁴ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים

⁵והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב

⁶ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים

⁷כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה

⁸ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה

⁹אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים

¹⁰ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה

¹¹ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה

¹²אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל

¹³בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים

¹⁴ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד:

¹⁵ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמה

¹⁶מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל

¹⁷ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל

¹⁸ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך:

¹⁹רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצוך הוא יבנה הבית לשמי:

²⁰ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל

²¹ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים

²²ועמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים

²³ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם

²⁴אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה

²⁵ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:

²⁶ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי:

²⁷כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בנית:

²⁸ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום

²⁹להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל

התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה

³⁰ושמעת אל תחנוּת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושלחת

³¹את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבֹּחַ בבית הזה

³²ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו

³³בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבּו אליך והודו את שמך והתפללו והתחנוּנו אליך בבית הזה

³⁴ואתה תשמע השמים ושלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם

³⁵בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובּוּ כי תענם

³⁶ואתה תשמע השמים ושלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה

³⁷רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה

³⁸כל תפלה כל תחנוּנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעוּן איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה

³⁹ואתה תשמע השמים מכון שבתך ושלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם

⁴⁰למען יראוּך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו

⁴¹וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך

⁴²כי ישמעוּן את שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטוּיה ובא והתפלל אל הבית הזה

⁴³אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעוּן כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית!

⁴⁴כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנית לשמך

⁴⁵ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנוּנתם ועשית משפטם

⁴⁶כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבּוּם שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה

⁴⁷והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבּו והתחנוּנו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוּינו רשענו

⁴⁸ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך

⁴⁹ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנוּנתם ועשית משפטם

⁵⁰וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמוּם ⁵¹כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל

⁵²להיות עיניך פתוחות אל תחנוּת עבדך ואל תחנוּת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך

⁵³כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה

⁵⁴יהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנוּנה הזאת קם מלפני מזבֹּחַ יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים

⁵⁵ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמה

⁵⁶ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו

⁵⁷יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו

⁵⁸ להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו
⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו
⁶⁰ למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
⁶¹ והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה
⁶² והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה
⁶³ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל
⁶⁴ ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים
⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום
⁶⁶ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו

הפרק 9

יהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות
² וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון
³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה
אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים
⁴ ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי
תשמה
⁵ והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל
⁶ אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחוויתם להם
⁷ והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל
פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים
⁸ והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית
הזה
⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים
וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת
¹⁰ ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך:
¹¹ חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה
לחירם עשרים עיר בארץ הגליל
¹² ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו
¹³ ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה
¹⁴ וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב
¹⁵ וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר
¹⁶ פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים
לבתו אשת שלמה
¹⁷ ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון

¹⁸ ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ

¹⁹ ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו

²⁰ כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבوسی אשר לא מבני ישראל המה

²¹ בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה

²² ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו

²³ אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה

²⁴ אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא

²⁵ והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית

²⁶ ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום

²⁷ וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה

²⁸ ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

הפרק 10

מלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות

² ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה

³ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה

⁴ ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה

⁵ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח

⁶ ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך

⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי

⁸ אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך

⁹ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה

¹⁰ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה

¹¹ וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה

¹² ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה

¹³ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כידי המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה

¹⁴ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב

¹⁵ לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ

¹⁶ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת

¹⁷ ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון

¹⁸ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז

¹⁹ שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות

²⁰ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות
²¹וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי
שלמה למאומה
²²כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף
שנהבים וקפים ותכיים
²³ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה
²⁴וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו
²⁵והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה
בשנה
²⁶ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי
הרכב ועם המלך בירושלם
²⁷ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב
²⁸ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיה
²⁹ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו

הפרק 11

ה המלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית
²מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם
אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה
³ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו
⁴ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דויד אביו
⁵וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים
⁶ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו
⁷אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון
⁸וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן
⁹ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים
¹⁰וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה
¹¹ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע
את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך
¹²אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה
¹³רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי
¹⁴ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום
¹⁵ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום
¹⁶כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום
¹⁷ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו לבוא מצרים והדד נער קטן
¹⁸ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן לו
¹⁹וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו תחפניס הגבירה
²⁰ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלוהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה
בתוך בני פרעה
²¹והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני

ואלך אל ארצ:

²²ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני:
²³ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו
²⁴ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק
²⁵ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם
²⁶וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך:
²⁷וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו
²⁸והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף:
²⁹ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה
³⁰ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים
³¹ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים
³²והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל
³³וען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו
³⁴ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי:
³⁵ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים
³⁶ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם
³⁷ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוו נפשך והיית מלך על ישראל
³⁸והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתת לך את ישראל
³⁹ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים
⁴⁰ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה
⁴¹ויותר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה
⁴²והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה
⁴³וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

הפרק 12

ילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו
²ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים
³וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמה
⁴אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
⁵ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם
⁶ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר
⁷וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים
⁸ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו
⁹ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר

נתן אביך עלינו

¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי!

¹¹ ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים

¹² ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי!

¹³ ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו

¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים

¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט

¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו

¹⁷ ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם

¹⁸ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם

¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה

²⁰ ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו

²¹ ויבאו רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה

²² ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר

²³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר

²⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה

²⁵ ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל

²⁶ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד:

²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה

²⁸ ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

²⁹ וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן

³⁰ ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן

³¹ ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לו!

³² ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה

³³ ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיה

הפרק 13

הנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיה

² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו זבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך

³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו

⁴ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו

⁵והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה

⁶ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה

⁷וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת

⁸ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה

⁹כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת

¹⁰וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל

¹¹ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרם לאביהם

¹²וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה

¹³ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו

¹⁴וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני

¹⁵ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם

¹⁶ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה

¹⁷כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה

¹⁸ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו

¹⁹וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים

²⁰ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו

²¹ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך

²²ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך

²³ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו

²⁴וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה

²⁵והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה

²⁶וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברוהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר לו

²⁷וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו

²⁸וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור

²⁹וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו

³⁰וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי

³¹ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמתי

³²כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון

³³אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות ³⁴ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה

הפרק 14

בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם ²ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה ³ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנעם ⁴ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו ⁵ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכר ⁶ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה ⁷לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל ⁸ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ⁹ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך ¹⁰לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו ¹¹המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר ¹²ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: ¹³וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם ¹⁴והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה ¹⁵והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה ¹⁶ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ¹⁷ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת ¹⁸ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא ¹⁹ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל ²⁰והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו ²¹ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית ²²ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו ²³ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ²⁴וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ²⁵ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם ²⁶ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה ²⁷ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ²⁸ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים

²⁹ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
³⁰ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים
³¹וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו
תחתיו

הפרק 15

בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה
²שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום
³וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו
⁴כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם
⁵אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי:
⁶ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו
⁷ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין ירבעם
⁸וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו
⁹ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה
¹⁰וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום
¹¹ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו
¹²ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו
¹³וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף
בנחל קדרון
¹⁴והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו
¹⁵ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים
¹⁶ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
¹⁷ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה
¹⁸ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד
עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמרו
¹⁹ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את
בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי!
²⁰וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן
ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי:
²¹ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה
²²והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן
בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה
²³ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו
²⁴וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו
²⁵ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים
²⁶ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל
²⁷ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל
צרים על גבתון
²⁸וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו
²⁹ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר

דבר ביד עבדו אחיה השילני!

³⁰על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל
³¹ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
³²ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
³³בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה
³⁴ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל

הפרק 16

יהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמה
²יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם
³הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט
⁴המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים
⁵ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
⁶וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו
⁷וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו
⁸בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים
⁹ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה
¹⁰ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו
¹¹ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו
¹²וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא
¹³אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם
¹⁴ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
¹⁵בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים
¹⁶וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה
¹⁷ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה
¹⁸ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת
¹⁹על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל
²⁰ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
²¹אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי
²²ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי
²³בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים
²⁴ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון
²⁵ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו
²⁶וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל

בהבליהם

²⁷ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

²⁸וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו

²⁹ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה

³⁰ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו

³¹ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו

³²ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון

³³ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו

³⁴בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירים בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

הפרק 17

יאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי

²ויהי דבר יהוה אליו לאמה

³לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן

⁴והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם

⁵וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן

⁶והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה

⁷ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ

⁸ויהי דבר יהוה אליו לאמה

⁹קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך

¹⁰ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתח

¹¹ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך

¹²ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו

¹³ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה

¹⁴כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה

¹⁵ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים

¹⁶כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו

¹⁷ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה

¹⁸ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני

¹⁹ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו

²⁰ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה

²¹ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו

²² וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויח:

²³ ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך

²⁴ ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפוך אמת

הפרק 18

יהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה

² וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון

³ ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מאד:

⁴ ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים

⁵ ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה

⁶ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך אחד לבדו

⁷ ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו

⁸ ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו

⁹ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני:

¹⁰ חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכח

¹¹ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו

¹² והיה אני אלק מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנער:

¹³ הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים

¹⁴ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני:

¹⁵ ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו

¹⁶ וילך עבדיו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו

¹⁷ ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל

¹⁸ ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים

¹⁹ ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל

²⁰ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל

²¹ ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר

²² ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש

²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים

²⁴ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר

²⁵ ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו

²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה

²⁷ ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו

אולי ישן הוא ויקץ

²⁸ ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם

²⁹ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב

³⁰ ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס

³¹ ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך

³² ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח

³³ ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים

³⁴ ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו

³⁵ וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים

³⁶ ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה

³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית

³⁸ ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה

³⁹ וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים

⁴⁰ ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם

⁴¹ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם

⁴² ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו

⁴³ ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים

⁴⁴ ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם

⁴⁵ ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה

⁴⁶ ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה

הפרק 19

1 יגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב

² ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם

³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם

⁴ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבת!

⁵ וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול

⁶ ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב

⁷ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך

⁸ ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב

⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו

¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה

¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה

¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה

¹³ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו

¹⁴ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה

¹⁵ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם

¹⁶ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיו

¹⁷והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע

¹⁸והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו

¹⁹וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו

²⁰ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריו ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך

²¹וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחוהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו

הפרק 20

בן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה

²וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה

³ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם

⁴ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי

⁵וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן

⁶כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו

⁷ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו

⁸ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה

⁹ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר

¹⁰וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי

¹¹ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח

¹²ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו ישימו וישימו על העיר

¹³והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה

¹⁴ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה

¹⁵ויפקד את נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים

¹⁶ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו

¹⁷ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון

¹⁸ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו

¹⁹ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם

²⁰ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים

²¹ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה

²²ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך

²³ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם

²⁴ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם

²⁵ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן

²⁶ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל

²⁷ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ

²⁸ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה

²⁹ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד

³⁰וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר

³¹ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך

³²ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא

³³והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה

³⁴ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו

³⁵ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו

³⁶ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו

³⁷וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע

³⁸וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו

³⁹ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול

⁴⁰ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת

⁴¹וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא

⁴²ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו

⁴³וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה

הפרק 21

יהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות הזירעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון

²וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה

³ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך

⁴ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות הזירעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת

אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם⁶ וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי!⁷

ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות⁸

ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם⁹ והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת¹⁰ ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם¹¹

קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹²

ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת¹³

וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת¹⁴

ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת¹⁵

ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו¹⁶ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר¹⁷

קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו¹⁸ ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה¹⁹

ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה²⁰ הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל²¹

ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל²²

וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל²³

המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים²⁴

רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו²⁵

ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל²⁶

ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט²⁷ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר²⁸

הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו²⁹

הפרק 22

ישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל¹

ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל²

ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם³

ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך⁴

כעמי כעמך כסוסי כסוסיך

ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה⁵

ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה⁶

אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:
⁷ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו
⁸ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי
טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן
⁹ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה
¹⁰ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל
הנביאים מתנבאים לפניהם
¹¹ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם
¹²וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
¹³והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך
יהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב
¹⁴ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:
¹⁵ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
¹⁶ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה
¹⁷ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים
לאלה ישובו איש לביתו בשלום
¹⁸ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע
¹⁹ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו
²⁰ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכך
²¹ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה
²²ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן
²³ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה ויהוה דבר עליך רעה
²⁴וגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך:
²⁵ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבא
²⁶ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך:
²⁷ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום
²⁸ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם
²⁹ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד:
³⁰ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל
ויבוא במלחמה
³¹ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו
³²ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויצעק
יהושפט
³³ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו
³⁴ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ירך
והוציאני מן המחנה כי החליתי!
³⁵ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל
חיק הרכב
³⁶ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו
³⁷וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון
³⁸וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר
³⁹ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על

ספר דברי הימים למלכי ישראל

⁴⁰וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו

⁴¹ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל

⁴²יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלח!

⁴³וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות

⁴⁴וישלם יהושפט עם מלך ישראל

⁴⁵ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

⁴⁶ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ

⁴⁷ומלך אין באדום נצב מלך

⁴⁸יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר

⁴⁹אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט

⁵⁰וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו

⁵¹אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתיים

⁵²ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל

⁵³ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו